

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 1T/128/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113011476
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:4113011476.19

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Polyákovvej a prísediacich sudcov Ing. Anny Čagalovej a Miloša Ďuriša, v trestnej veci obžalovaného E. N., pre zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona s použitím § 138 písmeno j) Trestného zákona a § 127 odsek 12 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 28.05.2021, takto

rozhodol:

I.
Obžalovaný
E. N. E. T. W. Í. J., narodený XX.XX.XXXX v Nitre,
trvale bytom I. Č.. XXX,

sa uznáva za vinného, že:

v období od začiatku februára 2007 do 23.07.2007 ako spoločník a aj konateľ spoločnosti M&P Company s.r.o. so sídlom v Lehote postupne objednal u rôznych autodopravcov prepravu tovaru na území Slovenska a v zahraničí, po vykonaní každej prepravy tovaru jednotliví autodopravcovia vystavili faktúry na zaplatenie dopravy, tieto faktúry obžalovaný poškodeným autodopravcom nezaplatil, na ich urgencie nereagoval a s poškodenými úplne prestal komunikovať, hoci objednávateľia prepravy tovaru, pre ktorých obžalovaný cez systém RAAL Trans prepravu sprostredkoval, obžalovanému za prepravu riadne zaplatili a peniaze zaslali na účet spoločnosti M&P Company s.r.o., obžalovaný tieto peniaze vyberal v hotovosti a používal na súkromné účely, nevykonával žiadne úhrady autodopravcom, čím poškodenému K. J. spôsobil škodu vo výške 395 €, poškodenému C. H. škodu vo výške 256,75 €, poškodenému U. Q. škodu vo výške 1.185,02 €, poškodenému spol. Spodos s.r.o. Topolčany škodu vo výške 829,52 €, poškodenému T. S. škodu vo výške 237 €, poškodenému X.. O. J. - Eurotrans škodu vo výške 1.244,27 €, poškodenej spol. VIAL SK s.r.o. škodu vo výške 1.066,52 €, poškodenému spol. Olympia Spedition s.r.o. škodu vo výške 829,51 €, poškodenému F. F. - W. škodu vo výške 711,01 €, poškodenému X. I. - Autodoprava škodu vo výške 395,01 €, poškodenému spol. Pro.Se.T. s.r.o. škodu vo výške 948,01 €, poškodenému spol. PEEG - KORUND, s.r.o. škodu vo výške 762 €, poškodenému K. A. škodu vo výške 237 €, poškodenému spol. SG - TRANZIT škodu vo výške 316 €, poškodenému K. H. - Autodoprava škodu vo výške 237 €, poškodenému K. P. - P. Transport škodu vo výške 869,01 €, spol. PS - Radius s.r.o. škodu vo výške 1.106,02 €, poškodenému K. F. TOP Trans škodu vo výške 770,26 €, poškodenému A. W. - Autodoprava Rendek škodu vo výške 4.284 €, spoločnosti HZ Servis s.r.o. ČR škodu vo výške 995,81 €, poškodenému C. J. - VK Trans ČR škodu vo výške 2.400 €,

t e d a :

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a využil niečí omyl, týmto činom spôsobil väčšiu škodu a tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

t ý m s p á c h a l :

zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona s použitím § 138 písmeno j) Trestného zákona a § 127 odsek 12 Trestného zákona.

Za to mu súd ukladá:

Podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona a nezistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona a po aplikácii § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno e) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1(jeden) rok.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona súd výkon uloženého trestu podmienene odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona mu určuje skúšobnú dobu vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému K. J., narodeného XX.XX.XXX.1, trvale bytom J. číslo XXX, XXX XX J. spôsobenú škodu vo výške 395,- Eur.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému C. H., narodeného XX.XX.XXXX, trvale bytom W. číslo XX, XXX XX N. spôsobenú škodu vo výške 256,75 Eur.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému U. Q. LEZITRANZ, s miestom podnikania Kráľova Q. XXX, 03233 Kráľova Lehota, IČO: 32 598 980 spôsobenú škodu vo výške 1.185,02 Eur.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému T. S., narodeného XX.XX.XXXX, trvale bytom C. ulica číslo XXXX, XXX XX K. spôsobenú škodu vo výške 237,- Eur.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej X.. O. J., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom U. č. XXXX/XX, XXX XX N. spôsobenú škodu vo výške 1.244,27 Eur.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti VIAL SK, s.r.o., so sídlom Moravecká ulica číslo 32, 951 93 Topoľčianky, IČO: 36 553 077 spôsobenú škodu vo výške 1.066,52 Eur.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti OLYMPIA Spedition, s.r.o., so sídlom Tulska 33, 010 08 Žilina, IČO: 36 439 258 spôsobenú škodu vo výške 829,52 Eur.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému František Félix - RAMA, s miestom podnikania Vlčany 1598, 925 84 Vlčany, IČO: 30 022 380 spôsobenú škodu vo výške 711,- Eur.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému A. I., narodeného XX.XX.XXXX, trvale bytom D. ulica č. XXXX/XXX, XXX XX N. spôsobenú škodu vo výške 395,- Eur.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti Pro.Se.T. s.r.o., so sídlom Bagarova 7, 036 01 Martin, IČO: 31 559 441 spôsobenú škodu vo výške 948,01 Eur.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti PEEG - KORUND, s.r.o., so sídlom Na Bystričku 39, 036 01 Martin, IČO: 31 616 674 spôsobenú škodu vo výške 700,- Eur.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému K. A., narodeného XX.XX.XXXX, trvale bytom S. ulica číslo XXXX/XX, XXX XX R. spôsobenú škodu vo výške 237,- Eur.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti SG-TRANZIT, s.r.o., so sídlom Štefánikova 76, 071 01 Michalovce, IČO: 36 411 159 spôsobenú škodu vo výške 316,- Eur.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému K. H., narodeného XX.XX.XXXX, trvale bytom C. číslo XXX, XXX XX C. spôsobenú škodu vo výške 237,- Eur.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému K. F., narodeného XX.XX.XXXX, trvale bytom B. N. J. XXX/XX, XXX XX T. spôsobenú škodu vo výške 770,26 Eur.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému A. W., narodeného XX.XX.XXXX, trvale bytom U. ulica číslo XXX/X, XXX XX Q. pod C. spôsobenú škodu vo výške X.XXX,- Eur.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti HZ servis, v.o.s., so sídlom Dětkovice 2, 79804 Prostějov, Česká republika, IČO: 25 536 583 spôsobenú škodu vo výške 995,82 Eur.

II.

Obžalovaný

E. N. narodený XX.XX.XXXX v R.,
trvale bytom I. č. XXX,

sa podľa § 285 písmeno b) Trestného poriadku

o s l o b o d z u j e,

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra sp. zn. 2 Pv 23/12/4403 zo dňa 10.01.2014, podanej na Okresný súd Nitra dňa 10.01.2014, pre skutok v obžalobe právne kvalifikovaný ako prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

ako štatutárny orgán - konateľ právnickej osoby TRADE GLOBAL SLOVAKIA, s.r.o. Nitra, so sídlom v Nitre na Bratislavskej ulici č. 11, IČO: 44 474 750, podal dňa 09.04.2009 daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie marec 2009, v ktorom uplatnil nadmerný odpočet vo výške 4.986,39 €, pričom vykonanou daňovou kontrolou pracovníkmi vtedajšieho Daňového úradu Nitra II pod č. 827/320/18850/10/Jan podľa protokolu zo dňa 13.04.2010 bolo zistené, že obvinený uplatnil odpočet dane z pridanej hodnoty v sume 6.720,78 € podľa fiktívnej faktúry č. 03/04/09 od firmy TCTT, s.r.o., Nové Zámky, so sídlom na Komárňanskej ulici č. 2/2-24, Nové Zámky, IČO: 31 574 696. a preto právnickej osobe TRADE GLOBAL SLOVAKIA, s.r.o., Nitra, bol vyrúbený rozdiel na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie marec 2009 vo výške 6,720,78 € s príslušenstvom - pokutu vo výške 672 €, pričom obvinený doposiaľ zaplatil v zmysle § 86 písmeno e) Trestného zákona v znení zákona č. 313/2011 Z. z. (ďalej len „Trestný zákon“) len sumu vo výške 6.720,78 €, a to ku dňu, kedy sa mohol oboznámiť s výsledkami vyšetrovania, čím svojím konaním spôsobil SR v zastúpení Daňovým úradom Nitra škodu vo výške najmenej 672 €,

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku, súd poškodeného Daňový úrad Nitra, so sídlom Damborského 1457/5, 949 01 Nitra odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Nitra sp. zn. 4 Pv/396/10 podanej na Okresný súd Nitra (ďalej len „súd“) dňa 09.12.2013 a obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra sp. zn. 2 Pv 23/12/4403 podanej na súd 10.01.2014, súd prejednal trestnú vec obžalovaného E. N. (ďalej len „obžalovaný“) v spoločnom konaní (na základe uznesenia Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/3/2014 zo dňa 27.01.2014, právoplatného dňa 27.01.2014, ktorým boli podľa § 18 odsek 1 Trestného poriadku a § 21 odsek 3 Trestného poriadku spojené trestné veci obžalovaného E. N. vedené na súde pod sp. zn. 6T/3/2014 a sp. zn. 1T/128/2013) ktoré je vedené pod spoločnou sp. zn. 1T/128/2013.

Okresný súd Nitra (v predchádzajúcom zložení senátu) rozsudkom zo dňa 04.09.2018, sp. zn. 1T/128/2013 podľa § 285 písmeno b/ Trestného poriadku oslobodil obžalovaného E. N. spod obžaloby okresného prokurátora z 09.12.2013 sp. zn. 4 Pv 396/10-50, pre skutok kvalifikovaný ako zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona s použitím § 138 písmeno j) a § 127 odsek 12 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v obžalobe, pretože tento skutok nie je trestným činom a tým istým rozsudkom podľa § 285 písmeno b/ Trestného poriadku oslobodil obžalovaného E. N. spod obžaloby okresného prokurátora z 10.01.2014 sp. zn. 2Pv/23/12/4403-18 pre skutok kvalifikovaný ako prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v obžalobe, pretože tento skutok nie je trestným činom. Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku dotknuté poškodené fyzické ako aj právnické osoby s nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Na základe odvolania prokurátora rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením sp. zn. 4To/42/2019 zo dňa 06.02.2020 podľa § 321 odsek 1 písmeno b), písmeno d) Trestného poriadku tak, že zrušil napadnutý rozsudok, pričom podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Svoje rozhodnutie odôvodnil odvolací súd najmä tým, že oslobodenie obžalovaného spod obžaloby pre skutok kvalifikovaný ako zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona trpí vadou nedostatočného odôvodnenia, pričom skutočnosti, ktoré súd zistil sú v zjavnom rozpore s vykonanými dôkazmi, nemajú oporu v listinných dôkazoch. V danom prípade mal obžalovaný priamy úmysel, ktorý nepochybne vyplýva zo spôsobu jeho konania. Obžalovaný celkom určite musel vedieť, že spôsobí škodu poškodeným, keď im nezaplatí za vykonanú prepravu. Tento možno vydedukovať z výpovedí svedkov - poškodených, ktorí popisovali spôsob akým obžalovaný konal, ergo viackrát po sebe zadal požiadavku na prepravu, ešte pred splatnosťou ďalšej faktúry, a následne sa odmlčal. Z uvedeného potom logicky vyplýva, že pravým dôvodom, prečo obžalovaný v krátkom čase po sebe zadával ďalšiu požiadavku na prepravu (po vykonaní prvej zväčša), bola jeho vopred premyslená pohnútkou porušiť aj zásadu poctivého obchodného styku a obohatiť sa. Navyše prepravcovia mu po vykonaní prvej prepravy nemali dôvod nedôverovať, keď vykonanie prepravy bolo zrealizované, preto v dobrej viere prijali aj ďalšiu zákazku obžalovaného. Až následne, keď sa obžalovaný pre poškodených stal osobou nedosiahnuteľnou, nadobudli legitímny dôvod domnievať sa, že obžalovaný konal podvodne. Počet poškodených rástol práve preto, že každý vykonal prepravu (v počte 1-2), pre obžalovaného, ale nemohol sa na nich opätovne obrátiť, lebo by pre neho prepravu tovaru nevykonali opätovne, z dôvodu splatnosti viac ako jednej faktúry. Toto potvrdzuje aj výpoveď Borotovej, ktorá pracovala v spoločnosti, ktorá prevádzkuje systém, v ktorom zhromažďujú dáta na vykonanie dopravy, teda požiadavky pre dopravcov. Keď zistili, že obžalovaný podvodne uvádza ďalších klientov do omylu, pozastavili mu vstup do systému. Ucelený rad týchto dôkazov potom dopĺňa aj výpoveď tzv. bieleho koňa C. D., na ktorého spoločnosť obžalovaného prevedená, s jasným cieľom zbaviť sa zodpovednosti za svoje záväzky, respektíve záväzky spoločnosti. Okrem toho, aj strata účtovníctva, ktorá síce bola nahlásená na polícii (trestné stíhanie prerušené), bola učená s úmyslom zakryť dôkazy, ktoré by mohli obžalovanému priťažovať. Z tohto pohľadu existuje pravdepodobnosť hraničiaca s istotou, že obžalovaný maril aj priebeh vyšetrovania, keď zavádzal orgány činné v trestnom konaní v otázke, ktorá by mala zásadný význam pre rozhodnutie vo veci samej. Napriek tomu, existujú viaceré dôkazy, ktoré bez dôvodných pochybností obžalovaného usvedčujú zo spáchania predmetného zločinu. Aj výpis z účtu preukazuje priamy úmysel obžalovaného, ktorého konanie objektívne smerovalo k podvodnému konaniu, pretože napriek tomu, že finančné prostriedky mal na účte, tieto použil na iný účel ako na úhradu svojich záväzkov. Z výpisu možno vyčítať, že napriek

tomu, že prebiehali aj debetné aj kreditné operácie, značné množstvo finančných prostriedkov boli vybraté z účtu len pre vlastnú potrebu.

Pokiaľ ide o oslobodenie obžalovaného spod obžaloby podanej za prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1 Trestného zákona, odvolací súd uviedol, že obžalovaný neuhradil Daňovému úradu v Nitre škodu vo výške 672 eur, čo je vyrubená pokuta, rozdiel na dani z pridanej hodnoty zaplatil, pokuta nie je daň, preto toto konanie nie je trestným činom. Obžalovaný svoje konanie oľutoval, zároveň priložil doklad (č.l. 109) o úhrade daňové nedoplatku vo výške 6.720,78 eura - vo výške uvedenej v uznesení o vznesení obvinenia. Pri ďalšom výsluchu bol upozornený na skutočnosť, že musí zaplatiť aj pokutu (ktorá sa rozumie tiež daňou podľa § 2 písmeno b/ Daňového poriadku - vo výške 672 eur a bol poučený o účinnej ľútosti (uvedená suma však nebola uvedená v uznesení o vznesení obvinenia!). Prokurátor napriek tomu rozšíril v obžalobe skutok o pokutu Daňového úradu vo výške 672 eur (bez upozornenia na zmenu právnej kvalifikácie, z dôvodu úhrady dlžnej dane zmenil právnu kvalifikáciu na prečin, zároveň rozšíril pôvodnú skutkovú vetu v neprospech obžalovaného) - vid' § 234 odsek 2 Trestného poriadku, obžaloba môže byť podaná len pre skutok, pre ktorý sa vznieslo obvinenie. Napriek zásadnej chybe OČTK - rozšírenie skutku v obžalobe oproti uzneseniu o vznesení obvinenia (ako už bolo vyššie uvedené), bol jednoznačný dôvod na odmietnutie obžaloby, čo súd prvého stupňa, nevedno z akého dôvodu, neurobil. Obžalovaný v časti neodvedenej dane prejavil účinnú ľútosť riadne a včas, načo mal reflektovať už prokurátor (aj vzhľadom na návrh na zastavenie trestného stíhania z dôvodu účinnej ľútosti) mal zastaviť trestné stíhanie. Uvedené procesné pochybenie OČTK bude možné podľa právneho názoru odvolacieho súdu v danom štádiu konania zhojiť len oslobodzujúcim rozsudkom.

Podľa § 327 odsek 1 Trestného poriadku, súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

V zmysle citovaného ustanovenia a vyššie uvedeného uznesenia odvolacieho súdu prejednal Okresný súd Nitra (po zmene v zložení senátu) opätovne trestnú vec proti obžalovanému a to od začiatku, pretože obžalovaný nedal súhlas podľa § 277 odsek 5 Trestného poriadku so zmenou v zložení senátu a žiadal vykonať dokazovanie od začiatku (č. l. 1411 - 1412a).

Okresný súd v Nitre dňa 28.05.2021 prejednal trestnú vec proti obžalovanému a za splnenia zákonom ustanovených podmienok vykonal dňa 28.05.2021 hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti, pričom realizoval dokazovanie prečítaním jeho výpovedí z prípravného konania (č.l. 466-469 zo dňa 14.11.2019 zo sp. zn. 1T/128/2013, zv. I.; č.l. 474-476 zo dňa zo 26.01.2012 sp. zn. 1T/128/2013, zv. II.; č.l. 105-108 zo dňa zo 21.05.2012 sp. zn. 6T/3/2014; č.l. 228-229 zo dňa zo 11.06.2013 sp. zn. 6T/3/2014); prečítaním výpovedí svedkov poškodených: K. zo dňa 15.03.2012 z č. l. 565-567, C. H. zo dňa 01.03.2012 z č. l. 496-498, U. Q. zo dňa 24.02.2012 z č. l. 479-484, T. S. zo dňa 16.04.2012 z č. l. 572-581, X.. O. J. zo dňa 14.05.2012 z č. l. 591-594, X.. X. C. (VIAL SK, s.r.o.) zo dňa 14.05.2012 z č. l. 505-506, X.. I. J. (OLYMPIA SPEDICION, s.r.o.) zo dňa 28.02.2012 z č. l. 524-530, K. A. (splnomocneného zástupcu Františka F.) zo dňa 02.03.2012 z č. l. 507-508, X. I. zo dňa 12.03.2012 z č. l. 540-541, X.. S. J. (PRO- SET, s.r.o.) zo dňa 07.03.2012 z č. l. 511-515, S. F. (PEEG- KORUNG, s.r.o.) zo dňa 08.03.2012 z č. l. 517-521, K. A. zo dňa 02.03.2012 z č. l. 509-510, A. Z. (SG- TRANZIT, s.r.o.) zo dňa 24.02.2012 z č. l. 487-492, K. H. zo dňa 12.03.2012 z č. l. 556-557, K. P. zo dňa 26.03.2012 z č. l. 558-559, E. N. (PS- RADIUS, spol. s r.o) zo dňa 01.03.2012 z č. l. 499-501, K. F. zo dňa 25.03.2012 z č. l. 551-552, A. W. zo dňa 09.10.2012 z č. l. 595-599, E. N. (PS- RADIUS, spol. s r.o) zo dňa 25.03.2012 z č. l. 928-931, C. J. zo dňa 14.05.2013 z č. l. 602-606, H. C. (HZ Servis, v.o.s) zo dňa 14.05.2013 z č. l. 607-611; prečítaním výpovedí svedkov: T. D. (HZ Servis, v.o.s) zo dňa 02.03.2012 z č. l. 612-614, K. N., rod. U. zo dňa 02.10.2012 z č. l. 741-742, C. D. zo dňa 23.07.2013 z č. l. 743-744, A. J. zo dňa 06.03.2012 z č. l. 615-617, N. N. zo dňa 20.03.2012 z č. l. 674-677, X.. N. Z. zo dňa 22.03.2012 z č. l. 680-684, X.. W. C. zo dňa 17.05.2013 z č. l. 711-714, O. K. zo dňa 29.03.2012 z č. l. 691-692, K. J. zo dňa 09.03.2012 z č. l. 635-639 a zo dňa 23.05.2013 z č. l. 650-654, S. D. zo dňa 29.10.2012 z č. l. 695-697, N. D. zo dňa 07.03.2012 z č. l. 622-626, T. N. zo dňa 23.05.2013 z č. l. 718-719; zo spisu pôvodne vedeného pod sp. zn.: 6T/3/2016 prečítaním výpovede svedka poškodeného Daňový úrad Nitra v zast. Ing. X. T. zo dňa 25.06.2012 z č. l. 118-124; ; prečítaním výpovedí svedkov: Q. J. z č. l. 131-136, N. B. z č. l. 140-141, Q. Q. z č. l. 144-147. Zároveň súd podľa § 269 Trestného poriadku vykonal dokazovanie prečítaním nasledovných listinných dôkazov, a to 1/ zo súdneho spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/128/2013 tieto: faktúra (č. l. 484, 493, 531, 534 - 535, 584, 553, 570, 582, 585, 856), objednávka (č. l. 485, 532 -

533, 549, 554, 571, 584, 587, 758); medzinárodný nákladný list (č. l. 486, 536 - 537, 550, 555, 583, 586, 757); rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 27Cb/73/2009 zo dňa 28.05.2009 (č. l. 561 - 564) týkajúci sa poškodeného Olympia Spedicion s.r.o.; rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 23Cb/131/2008 zo dňa 17.09.2008 (č. l. 761 - 762) týkajúci sa poškodeného Pro.Se.T. s.r.o.; upomienka (č. l. 569); výpis z obchodného registra (č. l. 791 - 792, 799 - 808, 963 - 964); zápisnica zo zhromaždenia spoločníkov (č. l. 809 - 810, 815 - 818); dodatok k zakladateľskej listine (č. l. 811, 819); zmluva o prevode obchodného podielu (č. l. 812 - 813, 820 - 821); fotokópia spisu ČVS: ORP-3259/1-OSV-NR-2007 (č. l. 822 - 827); oznámenie (č. l. 840 - 841, 867, 869, 871, 873, 875, 877, 879, 881, 883, 885, 887, 892, 894, 896, 898, 916, 961 - 962); daňové priznanie (č. l. 842 - 865); výpis z účtu (č. l. 888 - 890, 899 - 914); zoznam osôb oprávnených využívať elektronické bankovníctvo (č. l. 915); zoznam vozidiel subjektu (č. l. 917 - 921); list vlastníctva (č. l. 924 - 927); výpis z registra trestov (č. l. 946, 1037, 1288); správy (č. l. 947 - 956, 1289 - 1291); živnostenský list (č. l. 960); výpis z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov (č. l. 1419 - 1440); odpis registra trestov (č. l. 1441); mail obžalovaného zo dňa 27.05.2021 (č. l. 1442); lustrácia v Registri obyvateľov (č. l. 1443); výpisy zo Živnostenského registra Slovenskej republiky a výpisy z Obchodného registra Slovenskej republiky (č. l. 1445 - 1459a); 2/ zo súdneho spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/3/2014 tieto: výpis z Obchodného registra Slovenskej republiky (č. l. 9 - 10, 90 - 91, 94 - 97, 154 - 155, 159 - 177); prihláška k registrácii daňovníka (č. l. 11 - 17); protokol o vydaní osvedčenia (č. l. 18, 22); výzva (č. l. 19, 63 - 64, 86); nájomná zmluva (č. l. 21, 197); daňové priznania (č. l. 23, 134, 184, 186); živnostenský list (č. l. 99); dodatočný platobný výmer (č. l. 24 - 30); rozhodnutie daňového úradu (č. l. 31 - 33); upovedomenie daňových nedoplatkov (č. l. 34 - 35); upovedomenie o začatí daňovej kontroly (č. l. 37 - 38); odpovede na dožiadanie daňového úradu (č. l. 54 - 62, 75 - 81); zápisnica o ústnom pojednávaní (č. l. 67 - 69); protokol z daňovej kontroly (č. l. 82 - 85); zápisnica o vydaní veci (č. l. 148); fotokópia poštového peňažného poukazu (č. l. 109); fotokópia osvedčovacej knihy č. l. 150 - 151); zakladateľská listina s.r.o. (č. l. 156 - 158); zmluva o prevode obchodného podielu (č. l. 178 - 182); oznámenie (č. l. 183, 185, 187); register trestov (č. l. 210 - 211); správy (č. l. 212 - 217, 236 - 241, 244 - 252); 3/ pripojený súdny spis Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/152/2015.

Obžalovaný sa na hlavné pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 28.05.2021 nedostavil, hoci o jeho termíne preukázateľne vedel, nakoľko dňa 22.04.2021 prevzal predvolanie na termín hlavného pojednávania, pričom svoju neprítomnosť na hlavnom pojednávaní ospravedlnil emailovým podaním zo dňa 27.05.2021 (č.l. 1442), obsahom ktorého bolo, že z vážnych a náhlych pracovných dôvodov musel vycestovať do Talianska a nemôže sa zúčastniť hlavného pojednávania, neudelil súhlas, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti, požiadal o odročenie termínu hlavného pojednávania na iný vhodný termín a záverom uviedol, že toto emailové podanie doplní aj písomne. Obžalovaný bol riadne poučený a rovnako tak upozornený na následky nedostavenia sa na súd bez dostatočného ospravedlnenia a zároveň bol obžalovaný informovaný o tom, akým spôsobom je potrebné súdu preukázať existenciu prekážky brániacej mu zúčastniť sa konania pred súdom, ak táto spočíva v zdravotných dôvodoch. Súčasne bol obžalovaný súdom poučený o jeho povinnostiach vzťahujúcich sa k jeho účasti na hlavnom pojednávaní. Nakoľko obžalovaný sa dňa 28.05.2021 nedostavil na hlavné pojednávanie, hoci svoju neprítomnosť na hlavnom pojednávaní ospravedlnil, súd neakceptoval emailové ospravedlnenie obžalovaného, nakoľko obžalovaný bol s vyše mesačným predstihom predvolaný na termín hlavného pojednávania, ktorý sa konal dňa 28.05.2021 a tak mal možnosť zariadiť si svoje pracovné záležitosti tak, aby sa hlavného pojednávania mohol zúčastniť. Obžalovaný navyše svoje emailové podanie doposiaľ nedoplnil písomne. Obžalovaný neospravedlňoval neúčast' na hlavnom pojednávaní zo zdravotného dôvodu. V uvedenej trestnej veci nie je potrebný súhlas obžalovaného podľa § 252 odsek 3 Trestného poriadku, aby sa hlavné pojednávanie mohlo konať v jeho neprítomnosti. Súd neakceptoval ospravedlnenie obžalovaného a tak súd za splnenia zákonných podmienok uvedených v ustanovení § 252 odsek 2 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti. Súd pri tom vychádzal zo skutočností, že obžaloba bola obžalovanému riadne a včas doručená, obžalovaný mal vedomosť o termíne konania hlavného pojednávania, mal možnosť vyjadriť sa ku zažalovanému skutku v prípravnom konaní a vec bolo možné spoľahlivo objasniť aj v jeho neprítomnosti a tak postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítal jeho výpovedí z prípravného konania (č.l. 466- 469 zo dňa 14.11.2019 zo sp. zn. 1T/128/2013, zv. I.; č.l. 474- 476 zo dňa zo 26.01.2012 sp. zn. 1T/128/2013, zv. II.; č.l. 105- 108 zo dňa zo 21.05.2012 sp. zn. 6T/3/2014; č.l. 228- 229 zo dňa zo 11.06.2013 sp. zn. 6T/3/2014). Takto súd zistil, že obžalovaný uviedol, že je pravda, že spolupracoval s dopravcami, ktorí sú uvedení v uznesení o vznesení obvinenia, avšak nie je pravda, že ich chcel úmyselne uviesť do omylu. Platil predchádzajúce faktúry, ktoré boli staršie a prv po splatnosti. Niekedy v júli 2007 sa jeho firma dostala do platobnej neschopnosti a koncom roka 2007 mu

bolo odcudzené účtovníctvo firmy M&P Company ako aj jeho osobné veci, čo aj nahlásil na polícii. Ku skutku, ktorý bol kvalifikovaný ako prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Trestného zákona uviedol, že celej vzniknutej situácie je mu ľúto, svoju podlžnosť voči daňovému úradu za toto zdaňovacie obdobie v plnej výške uznal a uhradil daňový nedoplatok. Vyrubenú daňovú pokutu vo výške 672,- eur neuhradil, zaplatil zistený rozdiel na dani.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán, a z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalované skutky v obžalobe sp. zn. 4 Pv 396/10 a v obžalobe sp. zn. 2 Pv 23/12/4403 sa stali a dopustil sa ich obžalovaný Emil N., pričom žalovaný skutok v obžalobe sp. zn. 4 Pv 396/10 je trestný činom, avšak žalovaný skutok v obžalobe sp. zn. 2 Pv 23/12/4403 trestným činom nie je.

Záveru, že sa tieto skutky stali, nasvedčovali najmä výpovede svedkov poškodených a svedkov a tiež vykonané listinné dôkazy, predovšetkým objednávky, faktúry, výpisy z účtov, zmluva o prevode časti obchodného podielu, daňové priznania, dodatočný platobný výmer, rozhodnutie daňového úradu, upovedomenie daňových nedoplatkov a písomnosti z vykonanej daňovej kontroly, o dôveryhodnosti ktorých súd nemal dôvod pochybovať. Ďalej nebolo pochybné, že žalovaný skutok v obžalobe sp. zn. 4 Pv 396/10 vykazuje znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona.

Z prečítaných listinných dôkazov a výpovedí jednotlivých svedkov poškodených a svedkov vyplýva, že obžalovaný využíval systém RAAL TRANS, telefonicky a elektronicky komunikoval s poškodenými, ktorým zaslal objednávky, tí vykonali objednanú službu, avšak následne im obžalovaný nezaplatil, ako aj so subjektami, pre ktoré prepravu sprostredkoval, a ktoré tovar od poškodených prevzali, a ktoré obžalovanému za jeho služby zaplatili. Z výpovedí svedkov poškodených ďalej vyplýva, že keď mal obžalovaný plniť svoje záväzky voči nim, nebol dosiahnuteľný a nebolo možné ho nijakým spôsobom kontaktovať. Obžalovanému boli dňa 06.12.2007 údajne zo zaparkovaného motorového vozidla odcudzené kompletne účtovné doklady spoločnosti M&P Company s.r.o. (firma obžalovaného), pričom túto údajnú krádež obžalovaný nahlásil, avšak doposiaľ neboli zistené okolnosti tohto skutku. Obžalovaný následne celú svoju firmu previedol na osobu Viliama D., tzv. bieleho koňa, ktorý bol odo dňa 12.12.2007 jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti M&P Company s.r.o., a to zrejme za účelom zbavenia sa zodpovednosti za záväzky svojej spoločnosti. Súd má za to, že údajná krádež bola účelne vykonštruovaná obžalovaným za účelom marenia vyšetrovania a sťaženia postupu orgánov činných v trestnom konaní, o čom svedčí výpoveď svedka C. D. z prípravného konania, ktorý uviedol, že obžalovaný naňho previedol svoju firmu za finančnú odmenu a neskôr ho žiadal, aby orgánom činným v trestnom konaní uviedol, že mu účtovné doklady spoločnosti M&P Company s.r.o. ukradli z auta. Svedok C. D. vo výpovedi tiež uviedol, že pre spoločnosť M&P Company s.r.o. nikdy nič nerobil, je naňho iba napísaná. K vyššie uvedenému súd dodáva, že obžalovaný mohol svoje záväzky plniť aj bez týchto účtovných dokladov, pretože všetci poškodení mali záujem s ním komunikovať a poskytli by mu potrebné informácie a doklady, na základe ktorých by bolo možné plniť jeho záväzky voči poškodeným. Napriek tomu, obžalovaný tak neurobil a vyhýbal sa poškodeným, a preto toto jeho konanie rozhodne nemôže byť posudzované ako svedomité podnikanie a s tým spojené riadne plnenie si svojich záväzkov.

Z vykonaných listinných dôkazov, konkrétne z výpisu z účtu spoločnosti M&P Company s.r.o. a z výpisu z osobného účtu obžalovaného, ktorý prijímal na svoj účet platby od spoločnosti M&P Company s.r.o., vyplýva, že obžalovaný mal dostatok finančných prostriedkov na to, aby svoje záväzky voči poškodeným uhradil, a napriek tomu tak neurobil, pričom súdu nebola preukázaná žiadna okolnosť, ktorá by mu v tom mohla brániť. Z predmetného výpisu z účtu spoločnosti M&P Company s.r.o. tiež vyplýva, že obžalovaný z tohto podnikateľského účtu spoločnosti nevykonával žiadne úhrady svojim obchodným partnerom. Na základe vyššie uvedených objektívne preukázaných skutočností súd dospel k záveru, že obžalovaný chcel konať tak, že poškodeným nezaplatí už v čase spáchania skutku uvedeného v obžalobe sp. zn. 2 Pv 23/12/4403.

Pri ustaľovaní skutkového deja a objasňovaní skutočností dôležitých pre zistenie, či sa týchto žalovaných skutkov dopustil práve a jedine obžalovaný, vychádzal súd z vykonaných dôkazov, a tiež musel nevyhnutne brať do úvahy, že k priebehu skutkového deja vypovedal v prípravnom konaní sám obžalovaný a následne poškodení, ktorých výpovede po zmene v zložení senátu boli na hlavnom

pojednávani konanom dňa 28.05.2021 v plnom rozsahu prečítané. Vychádzajúc z toho, že obžalovaný má právo na svoju obranu (pokiaľ sa rozhodne využiť svoje právo k žalovanému skutku vypovedať) uvádzať čokoľvek, a teda môže aj klamať, zameral súd svoju pozornosť na výpovede jednotlivých svedkov poškodených a svedkov a hľadal spojitosti, ktoré by aspoň v hrubých rysoch mohli vytvoriť logickú reťaz dôkazov a na podklade ktorých by súd mohol vysloviť čo sa stalo, ako sa to stalo a kto to spravil.

Čo sa týka žalovaného skutku uvedeného v obžalobe sp. zn. 4 Pv 396/10, obžalovaný v prípravnom konaní počas jeho výsluchov ako obvineného uviedol na svoju obranu, že síce spolupracoval s dopravcami, ktorí sú uvedení v skutkovej vete, avšak nie je pravda, že ich chcel úmyselne uviesť do omylu. Platil predchádzajúce faktúry, ktoré boli staršie a prv po splatnosti. Niekedy v júli 2007 sa jeho firma dostala do platobnej neschopnosti a koncom roka 2007 mu bolo odcudzené účtovníctvo firmy M&P Company ako aj jeho osobné veci, čo nahlásil na políciu. Súd vyhodnotil túto obranu za účelovú, v snahe obžalovaného privodiť si priaznivejšie rozhodnutie vo veci, pretože podľa názoru súdu strata účtovníctva, ktorá síce bola nahlásená na políciu (trestné stíhanie prerušené), bola učená s úmyslom zakryť dôkazy, ktoré by mohli obžalovanému priťažovať a v neposlednom rade pretože v konaní bolo preukázané z výpisov účtov, že obžalovaný mal finančné prostriedky na účte, tieto použil na iný účel ako na úhradu svojich záväzkov, keďže z týchto výpisov účtov vyplýva, že napriek tomu, že prebiehali debetné aj kreditné operácie, značné množstvo finančných prostriedkov boli vybraté z účtu len pre vlastnú potrebu, čím nebola v konaní preukázaná neschopnosť obžalovaného dodržať zmluvné záväzky. Zo spáchania tohto trestného činu v dostatočnom rozsahu usvedčujú obžalovaného listinné dôkazy, výpovede svedkov poškodených a svedkov. Možno poukázať na výpovede Ing. X. C. (č. l. 506) a K. A. (č. l. 508), ktoré svedčia o tom, že firma obžalovaného, resp. on sám, ponúkala za prepravy vyššie ceny ako ponúkali samotní objednávateľia prepráv, čo je v samotnom rozpore s ekonomickým princípom podnikania v doprave, keďže objednávateľ ponúkal určitú cenu a v prípade, ak je táto preprava zabezpečovaná nie priamo prepravcom, ale jedným alebo viacerými sprostredkovateľmi, tak cena pre konečného prepravcu je vždy nižšia o určitú sumu, ktorú si obvykle ponecháva každý zo sprostredkovateľov. Taktiež spôsob využívania systému, v ktorom sa zhromažďujú dáta na vykonanie dopravy nasvedčuje tomu, že ho obžalovaný zneužil len ako zdroj informácií a nemal v úmysel reálne vyplatiť poškodené osoby, ktoré reálne prepravu vykonali. Toto potvrdzuje aj výpoveď D., ktorá pracovala v spoločnosti, ktorá prevádzkuje systém, v ktorom zhromažďujú dáta na vykonanie dopravy, teda požiadavky pre dopravcov. Obžalovaný využil svoje poznatky z tejto oblasti podnikania, pričom celkom určite musel vedieť, že spôsobí škodu poškodeným, keď im nezaplatí za vykonanú prepravu. Tento možno vydedukovať z výpovedí svedkov - poškodených, ktorí popisovali spôsob akým obžalovaný konal, viackrát po sebe zadal požiadavku na prepravu, ešte pred splatnosťou ďalšej faktúry, a následne sa odmlčal. Z uvedeného potom logicky vyplýva, že pravým dôvodom, prečo obžalovaný v krátkom čase po sebe zadával ďalšiu požiadavku na prepravu (po vykonaní prvej zväčša), bola jeho vopred premyslená pohnútkou porušiť aj zásadu poctivého obchodného styku a obohatiť sa. Navyše prepravcovia mu po vykonaní prvej prepravy nemali dôvod nedôverovať, keď vykonanie prepravy bolo zrealizované, preto v dobrej viere prijali aj ďalšiu zákazku obžalovaného. Počet poškodených rástol práve preto, že každý vykonal prepravu (v počte 1-2), pre obžalovaného, ale nemohol sa na nich opätovne obrátiť, lebo by pre neho prepravu tovaru nevykonali opätovne, z dôvodu splatnosti viac ako jednej faktúry. Keď prišlo k povinnosti plnenia záväzkov voči poškodeným, nebolo možné s obžalovaným komunikovať, prerušil kontakty s poškodenými, nebolo možné ho vypátrať a svoju firmu previedol na bieleho koňa C. D., s jasným cieľom zbaviť sa zodpovednosti za svoje záväzky, respektíve záväzky spoločnosti. Ucelený rad týchto dôkazov bez dôvodných pochybností obžalovaného usvedčujú zo spáchania predmetného zločinu.

Súd konanie obžalovaného vyhodnotil z hľadiska úmyslu podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona ako úmysel priamy, keď obžalovaný jednoznačne a celkom nepochybné chcel svojim konaním porušiť záujem chránený Trestným zákonom (ochrana majetku), berúc do úvahy okolnosti, za akých obžalovaný skutok vykonal a skutočnosť, že nebolo tiež pochybností o jeho v plnom rozsahu zachovaných rozpoznávacích a ovládacích schopnostiach v čase skutku. Obžalovaný teda podľa názoru súdu rozhodne chcel poškodených uviesť do omylu alebo využiť ich omyl, že im za objednanú a vykonanú prepravu nezaplatí, čím poškodeným spôsobí škodu a tým sa on obohatí. Toto nepochybné vyplýva jednak zo spôsobu konania obžalovaného, akou sa podieľal na spáchaní skutku.

Obžalovaný ako trestne zodpovedný subjekt svojim konaním naplnil objektívnu stránku trestného činu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona, nakoľko v priebehu trestného konania bolo dokázané, že na škodu cudzieho majetku sa obohatil tým, že uviedol do omylu poškodených a spôsobil tak na cudzom majetku škodu, pričom spáchal uvedený trestný čin závažnejším spôsobom konania, na viacerých osobách, o čom svedčia výpovede svedkov poškodených a listinné dôkazy vo forme objednávok a faktúr, čím poškodil záujem chránený zákonom, teda objekt trestného činu. Obžalovaný svojim konaním naplnil i subjektívnu stránku trestného činu, keď z množstva vykonaných listinných dôkazov a výpovedí svedkov poškodených, o ktorých dôveryhodnosti súd nemal a nemá dôvod pochybovať, vyplýva, že obžalovaný prijímal jednotlivé objednávky od svedkov poškodených, ktorí si svoje záväzky voči nemu riadne a včas plnili, avšak obžalovaný sa dlhodobo vyhýbal plneniu svojich záväzkov voči nim na základe nimi vystavených faktúr a nevykonával žiadne úhrady napriek tomu, že na to finančné prostriedky a možnosti toho času mal. Záver o subjektívnej stránke trestného činu možno oprieť aj o skutočnosti, ktoré boli preukázané po spáchaní trestného činu, nakoľko ak sa páchatel sám ku skutku neprizná, zavinenie, zavinenie je možné preukázať len nepriamo, zisťovaním okolností, z ktorých sa podľa zásad správneho myslenia dá usúdiť, že je to vzťah páchatela k výsledku jeho konania. Takéto okolnosti boli v predmetnej trestnej veci vo vzťahu ku konaniu obžalovaného bez pochybností preukázané prostredníctvom spôsobu konania obžalovaného, listinných dôkazov, výpovedí jednotlivých svedkov poškodených a svedkov, a preto bola preukázaná nielen objektívna stránka, ale aj úmyselné zavinenie obžalovaného, ktorý svojim konaním spôsobil následok v podobe väčšej škody (škoda presahujúca hranicu malej škody, ktorá je podľa § 125 odsek 1 Trestného zákona vo výške 266 eur a škoda väčšia sa rovná najmenej desaťnásobku škody malej, teda sume najmenej 2.660 eur ak súčasne nepresahuje škodu značnú, ktorou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok malej škody, 26.660 eur), trestnou činnosťou tak obžalovaný získal finančné prostriedky v celkovej hodnote v hodnote 20.074,72 Eur vo svoj prospech a pre vlastné obohatenie, pričom zavinenie obžalovaného bolo preukázané aj vo vzťahu ku kvalifikačnému pojmu - závažnejší spôsob konania. Podľa § 138 písmeno j) Trestného zákona sa za závažnejší spôsob konania považuje spáchanie trestného činu na viacerých osobách, viacerými osobami na účely Trestného zákona sa rozumejú najmenej tri osoby (§ 127 ods. 12 Trestného zákona). U obžalovaného bolo preukázané, že spáchal trestný čin na 21 poškodených osobách, teda obžalovaný svojim konaním naplnil všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody na tri roky až desať rokov.

Pri ukladaní trestu vychádzal súd zo základných zásad ukladania trestov, ktoré sú upravené v ustanovení § 34 Trestného zákona a s dôrazom na zásadu zákonnosti uložil obžalovanému trest, zohľadniac pri tom všetky kritériá, ktoré sú rozhodujúce nielen pre druh trestu, ale aj pre jeho výmeru.

Súd tak náležite prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, tiež poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a bral tiež do úvahy osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy a zároveň vzal do úvahy aj tú podstatnú skutočnosť, že k ukladaniu trestu prišlo až s odstupom viac ako 14 rokov od skutkov, pričom tento časový odstup obžalovaný nezavinil.

Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplynulo, že tento bol doposiaľ dva krát súdne trestaný, pričom v oboch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Naposledy bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 20.08.2015, sp. zn.: 3T/152/2015, právoplatným dňa 15.12.2015 za prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní jeden rok s určením skúšobnej doby v trvaní 2 roky, t.j. do 16.12.2017. Podľa § 50 odsek 5 Trestného zákona, súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu, preto sa má za to, že sa odsúdený aj v tomto prípade osvedčil. Z výpisu centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov obžalovaného vyplynulo, že tento bol doposiaľ desať krát priestupkovo prejednávaný a postihnutý za priestupky v doprave, ktorých sa dopustil v dňoch 29.01.2018, 17.02.2018, 23.03.2018, 08.04.2019, 22.07.2019, 18.10.2019, 23.01.2020, 03.04.2021, 03.10.2016 a 23.11.2017, za čo mu boli uložené blokové pokuty vo výške od 10,- do 150,- Eur, z ktorých polovica bola zaplatená na mieste. Vzhľadom na tú skutočnosť, že všetky priestupkové postihy boli z obdobia po spáchaní skutku prejednávaného v tomto konaní, t.j. po roku 2007, súd u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písmeno j) Trestného zákona, a to konkrétne, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život. Z priťažujúcich okolností upravených v § 37 Trestného zákona súd u obžalovaného nezistil žiadnu. Takto zistený výsledný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností umožňoval súdu

aplikáciu ustanovenia § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, kedy v dôsledku prevahy poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami v pomere 1 : 0, znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, teda ukladal obžalovanému trest za spáchanie zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona v trestnej sadzbe trestu odňatia slobody od troch rokov do sedem rokov a osem mesiacov.

Vzhľadom na okolnosti prípadu (spôsob spáchania činu a jeho následok) s prihliadnutím na bezúhonný život obžalovaného pred spáchaním skutku ako aj zahľadenie dvoch odsúdení pre majetkový trestný čin v čase vyhlásenia rozhodnutia a najmä s poukazom na neúmernú dĺžku konania nezapríčinenu obžalovaným a výrazný časový odstup od spáchania trestného činu po meritórne rozhodnutie súdu mal súd za to, že by použitie vyššie uvedenej trestnej sadzby bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti, tak v oblasti generálnej, ako aj individuálnej prevencie, bude v prejednávanej veci účel trestu dosiahnutý uložením trestu odňatia slobody kratšieho trvania, a preto súd pri ukladaní trestu aplikoval inštitút mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno e) Trestného zákona. Súd vzal do úvahy všetky okolnosti prípadu a postupoval podľa zásad ukladania trestov uvedených v § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákon a dospel k záveru, že v prejednávanej veci bude účel trestu dosiahnutý uložením trestu odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, (trest odňatia slobody nemohol byť kratší ako šesť mesiacov, keďže v osobitnej časti trestného zákona je dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody menej ako päť rokov). Vzhľadom na to, že boli splnené podmienky uvedené v § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, súd podmiennečne odložil obžalovanému výkon tohto trestu a v zmysle § 50 odsek 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu vo výmere 2 (dva) roky.

Mimoriadne okolnosti vzhliadol súd najmä v dobe, ktorá prešla od spáchania skutku po vyhlásenie konečného rozhodnutia (cca 14 rokov) a táto doba má bezprostredný vplyv na účel trestu, ktorý má byť uložením dosiahnutý. So zväčšujúcim časovým odstupom od spáchania trestného činu sa oslabuje jednak prvok individuálny a rovnako generálna prevencia. Trestné stíhanie bolo začaté v roku 2010, obžaloba bola podaná na Okresný súd Nitra dňa 09.12.2013, Okresný súd Nitra (v predchádzajúcom zložení senátu) rozsudkom zo dňa 04.09.2018 vec rozhodol s tým, že Krajský súd v Nitre uznesením sp. zn. 4To/42/2019 zo dňa 06.02.2020 zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Potom už síce opätovne súd prvého stupňa v novom zložení senátu rozhodol vec na jednom hlavnom pojednávaní, aj keď musel vykonať dokazovanie od začiatku, avšak takýto neštandardný a zdĺhavý postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu, bez pričinenia obžalovaného nesmie byť na ujmu jeho práv garantovaných Ústavou SR v čl. 48 odsek 2. Článok 6 odsek 1 Dohovoru garantuje právo na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov. Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva je založená na tom, že v prípade porušenia práva na primeranú dĺžku konania vyslovuje porušenie Dohovoru a priznáva primerané zadost'učinenie. Európsky súd pre ľudské práva však akceptuje, že dostatočnou formou kompenzácie na úrovni vnútroštátnej úpravy zmluvných štátov môže byť aj zmiernenie trestu, ak ho súd výslovne použije preto, že bolo porušené právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Súd v tomto kontexte, rešpektujúc Nález Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 11/08 v tejto veci, posúdil neprimeranú dĺžku konania ako okolnosť prípadu odôvodňujúcu použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia pri ukladaní trestu obžalovaným a nepovažoval za potrebné na dosiahnutie individuálnej prevencie uložiť obžalovanému trest nepodmienečný pri spodnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby danej v ustanovení § 221 odsek 3 Trestného zákona v rozmedzí 3-10 rokov.

Takto súd dospel k záveru, že účel trestu tak v oblasti generálnej ako aj individuálnej prevencie bude v prejednávanej veci dosiahnutý u obžalovaného uložením podmiennečne odloženého trestu odňatia slobody. Súd je presvedčený, že takto uložený trest je adekvátny, zákonný a spravodlivý a akceptuje všetky kritéria pre ukladanie trestu, zohľadňujúc charakter trestnej činnosti, predchádzajúci život obžalovaného, možnosť jeho nápravy, okolnosti prípadu a plnia nielen výchovnú funkciu smerom k obžalovanému ale aj ochrannú funkciu smerom k spoločnosti.

Nakoľko súd mal za dostatočne preukázané, že obžalovaný svojim konaním špecifikovaným vo výroku I. tohto rozsudku spôsobil škodu poškodeným, ktorí si nárok na jej náhradu riadne a včas uplatnili v prípravnom, súčasne v súlade s § 287 odsek 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému Miroslavovi J. škodu vo výške 395,- eur, poškodenému C. H. škodu vo výške 256,75,- eur, poškodenému U. Q. LEZITRANZ škodu vo výške 1.185,02,- eur, poškodenému T. S. škodu vo výške 237,- eur, poškodenému X.. O. J. škodu vo výške 1.244,27,- eur, poškodenému spoločnosti

VIAL SK, s.r.o. škodu vo výške 1.066,52,- eur, poškodenému spoločnosti OLYMPIA Spedition, s.r.o. škodu vo výške 829,52,- eur, poškodenému František F. - RAMA škodu vo výške 711,- eur, poškodenému A. I. škodu vo výške 395,- eur, poškodenému spoločnosti Pro.Se.T. s.r.o. škodu vo výške 948,01,- eur, poškodenému spoločnosti PEEG - KORUND, s.r.o. škodu vo výške 700,- eur, poškodenému K. A. škodu vo výške 237,- eur, poškodenému spoločnosti SG - TRANZIT, s.r.o. škodu vo výške 316,- eur, poškodenému K. H. škodu vo výške 237,- eur, poškodenému K. F. škodu vo výške 770,26,- eur, poškodenému A. W. škodu vo výške 4.284,- eur, poškodenému spoločnosti HZ servis, v.o.s. škodu vo výške 995,82,- eur. Vo vzťahu k poškodeným fyzickým osobám podnikateľom, samostatne zárobkovo činným osobám, t.j. osoby, ktoré podnikajú na základe živnostenského oprávnenia, vykonal súd aktuálne lustrácie za účelom správneho označenia subjektu a zistenia, či nedošlo k zániku ich podnikania. V prípade ak aj tieto poškodené osoby mali v čase vyhlásenia rozhodnutia ukončenú svoju podnikateľskú činnosť, nebránilo to súdu priznať nárok fyzickej osobe, pretože SZČO zodpovedá za záväzky z podnikania celým svojím majetkom a rovnako na samotnú fyzickú osobu prechádzajú práva, právne nároky, ktoré by patrili SZČO, ktorá už zanikla. Čo sa týka poškodenej PS - RADIUS, spol. s r.o., táto obchodná spoločnosť zanikla bez právneho nástupcu dňa 08.12.2015 a tejto spoločnosti už bol priznaný nárok na náhradu škody spôsobenej konaním obžalovaného v celej sume 1.106,02 Eur (33.320,- SK) aj s príslušenstvom rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 17.09.2008, sp. zn.: 23Cb/131/2008 (č.l. 761 - 762), preto súd duplicitne o tomto nároku nerozhodoval v tomto trestnom konaní. Rovnako súd postupoval aj v prípade poškodeného Milana P. - CHLEBÍK TRANSPORT, ktorému bol priznaný nárok na náhradu škody spôsobenej konaním obžalovaného v celej sume 869,02 Eur s príslušenstvom rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 28.0.2009, sp. zn.: 27Cb/60/2009 (č.l. 561 - 564).

Čo sa týka žalovaného skutku uvedeného v obžalobe sp. zn. 2 Pv 23/12/4403, v prípravnom konaní, obžalovaný počas jeho výsluchu ako obvineného zo dňa 21.05.2012 uviedol, že sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia nepodal, daňovej kontrole sa podrobil. Zároveň uviedol, že svoju podľžnosť voči Dňovému úradu Nitra uznal v plnom rozsahu a následne ju aj uhradil, o čom predložil doklad o úhrade daného nedoplatku prostredníctvom poštového poukazu na účet Daňového úradu Nitra, ktorý preukazuje úhradu vo výške 6.720,78,- eur spoločnosťou obžalovaného TRADE GLOBAL SLOVAKIA, s.r.o. (obžalovaný bol toho času a tiež aj v súčasnosti jediným konateľom a majiteľom tejto obchodnej spoločnosti).

Obžalovanému bolo uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nitre, Odbor kriminálnej polície, pod ČVS: ORP-42/OEK-NR-2012, zo dňa 27.03.2012, vznesené obvinenie pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, pričom skutok uvedený v tomto uznesení sa týka neodvedenia dane, čím páchatel mal spôsobiť svojim konaním rozdiel na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie marec 2009 vo výške 6.720,78,- eur. Obžalovaný v časti neodvedenej dane ešte v priebehu vyšetrovania riadne a včas uplatnil účinnú lútosť v zmysle § 86 písmeno e) Trestného zákona v znení zákona č. 313/2011 Z. z., a túto sumu v celom rozsahu uhradil, o čom svedčí poštový poukaz na účet zo dňa 09.05.2012 (č. l. 109), ktorý preukazuje, že spoločnosť obžalovaného TRADE GLOBAL SLOVAKIA, s.r.o. poukázala na účet Daňového úradu sumu vo výške 6.720,78,- eur, teda neodvedenú časť dane. Napriek vyššie uvedenej skutočnosti prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra nereflektoval aplikáciu právneho inštitútu účinnej lútosťi a trestné stíhanie proti obžalovanému nezastavil (podľa § 86 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona trestnosť tohto trestného činu zaplatením splatnej dane zanikla), ale podal dňa 10.01.2014 na Okresný súd Nitra obžalobu sp. zn. 2 Pv 23/12/4403, v ktorej rozšíril skutok o pokutu Daňového úradu Nitra vo výške 672,- eur (pokuta sa podľa § 2 písmeno b) Daňového poriadku rozumie tiež daňou), a to bez upozornenia na zmenu právnej kvalifikácie, pričom z dôvodu úhrady neodvedenej časti dane zmenil právnu kvalifikáciu na prečin, a zároveň rozšíril pôvodnú skutkovú vetu v neprospech obžalovaného. Súd má v danom prípade za to, že v tomto prípade nebola zachovaná totožnosť skutku, nakoľko podľa § 234 odsek 2 veta prvá Trestného poriadku, obžaloba sa môže podať len pre skutok, pre ktorý sa vznieslo obvinenie. Na základe vyššie uvedených skutočností a zákonných ustanovení, súd dospel k záveru, že skutok, pre ktorý sa viedlo proti obvinenému trestné stíhanie a pre ktorý bola podaná obžaloba sp. zn. 2 Pv 23/12/4403 nie je trestným činom.

Z vyššie uvedeného dôvodu súd oslobodil obžalovaného spod obžaloby č. 2 Pv 23/12/4403 podľa § 285 písmeno b) a poškodeného Daňový úrad Nitra odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces v zmysle § 288 odsek 3 Trestného poriadku.

Súd považoval za irelevantnú v tomto konaní argumentáciou prokurátora v smere, že nezaplatenie príslušenstva splatnej dane, ktoré síce nebolo predmetom uznesenia o vznesení obvinenia, je podmienkou pre uplatnenie inštitútu účinnej ľútosti. Prokurátor argumentoval tým, že pokiaľ príslušenstvo dane nebolo zaplatené, hľadá sa na obžalovaného ako keby z hľadiska naplnenia základných znakov skutkovej podstaty neuhradil ani časť sumy a teda naplnil všetky zákonné znaky žalovaného trestného činu. Podľa názoru prokurátora by v opačnom prípade mohlo dochádzať napr. k čiastočným úhradám dlžných súm s úmyslom dosiahnuť zníženie dlžnej dumy pod niektorú z hraníc uvedených v základných alebo kvalifikovaných skutkových podstatách trestného činu, ktorých sa môže týkať inštitút účinnej ľútosti, a to za účelom zmiernenia právnej kvalifikácie alebo vyvinenia sa z trestného činu bez úplnej úhrady platnej dane a jej príslušenstva.

V tomto smere súd poznamenáva, že na hlavnom pojednávaní v zmysle obžalovacej zásady môže súd rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu. Skutok uvedený v obžalobe vytvára sudcovi zákonné hranice, v ktorých môže na hlavnom pojednávaní rozhodovať. V priebehu hlavného pojednávania môže dôjsť k čiastkovej úprave skutkových zistení uvedených v skutkovej vete, ale je nevyhnutné, aby totožnosť skutku bola zachovaná tak vo vzťahu k obžalobnému návrhu, ako aj k uzneseniu o vznesení obvinenia a uzneseniu o začatí trestného stíhania. Totožnosť skutku je zachovaná, ak je zachovaná jeho podstata, ktorá spočíva v konaní páchatela, v následku, ktorý bol konaním spôsobený a ktorý je relevantný z hľadiska trestného práva. Podstata skutku spočíva v účasti obžalovaného na určitej udalosti vo vonkajšom svete, ktorá je uvedená v obžalobnom návrhu a z ktorej vznikol následok uvedený v obžalobe. Vo vzťahu k skutku, ku ktorému podľa obžaloby malo dôjsť tak, že obžalovaný neuhradil Daňovému úradu v Nitre škodu vo výške 672,- Eur, čo je vyrubená pokuta a nie daň, preto toto konanie nie je trestným činom, poukazuje súd na skutočnosť, že práve táto časť skutku (konanie, následok) absentuje v uznesení o vznesení obvinenia, pričom obžalobu možno podať len pre skutok, pre ktorý sa vznieslo obvinenie (§234 odsek 2 Trestného poriadku). V priebehu vyšetrovania môžu síce vyjsť najavo aj nové skutočnosti o trestnej činnosti obvineného, ak tento spáchal ďalší skutok, na ktorý sa uznesenie o vznesení obvinenia nevzťahovalo, ale v takom prípade orgány činné v trestnom konaní musia postupovať v súlade s ustanovením § 206 odsek 4 Trestného poriadku. Vzhľadom na uvedené, súd o tomto skutku rozhodovať nemohol, keďže pre tento skutok nebolo začaté trestné stíhanie ani vznesené obvinenie.

Súd konštatuje, že pri svojom rozhodovaní bol viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil odvolací súd, pričom vykonal úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil. Zároveň súd konštatuje, že závery, ku ktorým dospel v rámci trestného konania prostredníctvom celého vykonaného dokazovania a následného hodnotenia dôkazov v súlade so zákonnými princípmi, sú dostatočne preukázané a v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokových častiach tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.